

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	[...], over
AFGØRELSE FRA	Energistyrelsen af 21. marts 2003
OM	prisafregning for elektricitet fra vindmølle

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

NÆVNETS	Nævnnsformand, professor, cand.jur. Christen Boye
SAMMEN-	Jacobsen
SÆTNING	Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
I SAGEN	Professor, dr.jur. Jens Fejø
	Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann
	Lektor, cand.jur. og Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 15. april 2003 fra advokatfirmaet Borum Thomsen & Partnere, Odense, hvorved der på vegne af [...], klages over Energistyrelsens afgørelse af 21. marts 2003 vedrørende en vindmølle tilhørende [...]. Energistyrelsen fandt i sin afgørelse, at vindmøllen ikke kunne anerkendes som "eksisterende". Det betyder, at vindmøllen ikke oppebærer det pristillæg, der gives "eksisterende" vindmøller, jf. nærmere bekendtgørelse nr. 331 af 5. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning for vindmølleproduceret elektricitet m.v., der har erstattet den dagældende bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001.

Afgørelsen fulgte efter at Energistyrelsen ved brev af 19. februar 2003 havde meddelt klageren, at styrelsen genoptog sagen, idet styrelsen tidligere ved en afgørelse af 3. april 2001 havde fundet, at vindmøllen var at betragte som "eksisterende" i henhold til vindmøllebekendtgørelsen.

Energistyrelsen fremkom ved brev af 2. september 2003 med en redegørelse til sagen, som har været forelagt klageren.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 24. juni 2004.

Den påklagede afgørelse

Fra Energistyrelsens afgørelse af 21. marts 2003 citeres:

"[.....]

Som det fremgik af Energistyrelsens brev til Dem af 15. august 2002 var Energistyrelsen blevet opmærksom på, at man i forbindelse med udarbejdelse af ovennævnte afgørelse [af 3. april 2001] ved en fejl havde overset, at dispensationen fra byggelovgivningen først var meddelt efter 31. december 1999.

Kommunen [Årlev Kommune] har den 28. januar 2000 givet dispensation fra byggelovgivningen.

Det fremgår af vindmøllebekendtgørelsens § 10, at en af betingelserne for at en vindmølle kan være "eksisterende" og dermed få den fordelagtige prisafregning er, at eventuelt fornødne dispensationer fra byggelovgivningen skal være meddelt senest 31. december 1999.

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Side 2 af 11

Energistyrelsen havde således ikke hjemmel til at godkende vindmøllen som "eksisterende".

[.....]

De har ved købekontrakt af 28. december 1999 købt vindmøllen af Dansk Vindkraft Entreprise A/S.

[.....]

Årlev Kommune har den 28. januar 2000 meddelt byggetilladelse til vindmøllen. Det fremgår af byggetilladelsen, at byggearbejdet er anmeldt til kommunen den 16. september 1999.

Det fremgår af byggetilladelsen, at der den 28. januar 2000 er meddelt dispensation fra Bygningsreglementet (BR 95) kap. 3.3 stk. 1 a (Det skrå højdegrænseplan.)

[.....]

Energistyrelsen har ved brev af 19. februar 2003 foretaget parts-høring.

[.....]

Ved brev af 4. marts 2003 har advokat Ole Stenkil Hansen på møllejers vegne, til støtte for sin påstand om, at møllerne er "eksisterende", gjort følgende gældende:

1. Energistyrelsen havde ved afgørelsen af 3. april 2001 samtlige de til brug for afgørelsen fornødne oplysninger, herunder må Energistyrelsen antages at have været fuldt bekendt med bekendtgørelsen af 16. marts 2001. Der foreligger således ikke formidlende omstændigheder, der kan begrunde eller på anden måde ændre det faktum, at Energistyrelsen har meddelt min klient en bindende afgørelse, der ikke kan ændres.
2. Herudover henvises til det generelt betænkelige ved at omgøre en afgørelse af den foreliggende karakter, som min klient har

indrettet sig i tillid til og disponeret efter, ud fra en klar forventning om, at afgørelsen var endelig.

I øvrigt bemærker advokaten, at det af § 10, stk. 2, nr. 2, fremgår, at eksisterende møller alene skal være anmeldt til kommunen, og jf. § 10, stk. 2, nr. 2, at vindmøllen skal være tilladt opstillet i henhold til landzonetilladelse, herunder fornødne dispensationer inden 31. december 1999.

Advokaten anfører endvidere, at samtlige disse betingelser findes at være opfyldt og henviser til Energistyrelsens egen sagsfremstilling.

Endelig henviser advokaten til brev af 3. marts 2003 fra kommunen, hvoraf fremgår, at det alene skyldtes jul og nytår, at der først var møde i Teknik og Miljøudvalget den 24. januar 2000 og at dispensationen således først blev afsendt fra kommunen den 28. januar 2000.

Endvidere henvises til kommunens brev af 3. marts 2003, hvori nævnes at kommunen ikke var klar over fristen i § 10 for dispensationer, idet man på daværende tidspunkt ikke kunne vide, hvad der ville komme til at stå i vindmøllebekendtgørelsen af 16. marts 2001.

Energistyrelsens nye afgørelse

Energistyrelsen træffer herved, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 21, stk. 6, afgørelse om, at vindmøllen ikke kan anses for "eksisterende" efter vindmøllebekendtgørelsens § 10, da stk. 2, nr. 2, sidste led ikke er opfyldt. Fra 1. maj 2003 skal vindmøllen afregnes efter reglerne i vindmøllebekendtgørelsens kapitel 4 om prisafregning for nye vindmøller.

[.....]

Baggrunden for genoptagelsen af sagen er alene, at man i forbindelse med sagsbehandlingen ved afgørelsen af 3. april 2001 overså, at dispensationen efter byggelovgivningen først var givet efter 31. december 1999.

Energistyrelsen havde ikke hjemmel til at træffe afgørelsen af 3. april 2001, hvorefter vindmøllen blev godkendt som "eksisterende", idet betingelsen herfor i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2 ikke var opfyldt. Der er tale om en oprindelig hjemmelsmangel.

Der henvises til følgende litteratur:

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Side 3 af 11

I "Forvaltningsret – prøvelse", 1994, side 202, anfører Bent Christensen om forvaltningsakter vedrørende indkomstoverførsler og tilskud, at den altovervejende hovedregel er, at hvis der foreligger en oprindelig hjemmelsmangel, så skal forvaltningsakten rettes. Det gælder også, når prøvelsen resulterer i ydelsens nedsættelse eller ophør.

I "Forvaltningsret", 1. udgave, 1994, side 559-560 af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl. udtales, at hovedreglen er, at hjemmelsmangler som minimum fører til annullation. Rent undtagelsesvis kan berettigede forventninger hos borgeren om fortsat at kunne nyde godt af en mangelfuld afgørelse føre til opretholdelse af afgørelsen, men retspraksis viser, at der skal særlige tungtvejende omstændigheder til. Hovedreglen om annullation skyldes, at hjemmelsmangler normalt i sig selv er væsentlige.

28. juni 2004
J.nr.: 11-155
Eksp.nr.: 15953
DST

Det er Energistyrelsens vurdering, at Energistyrelsen i nærværende tilfælde er forpligtet til at rette afgørelse af 3. april 2001, således, at vindmøllen i afregningsmæssig henseende betragtes som en ny vindmølle.

Side 4 af 11

Energistyrelsen lægger her vægt på,

At der er tale om en åbenbar fejl i et større sagskompleks, hvor hensynet til lighed og konsekvens ved administrationen af reglerne må tillægges vægt og

At en opretholdelse af afgørelsen ville medføre, at vindmølleejeren i en forholdsvis lang periode uberettiget ville opnå en samlet set betydelig højere prisafregning, end hvad der er tilfældet, hvis vindmøllen betragtes som en ny vindmølle.

Endvidere lægges der vægt på, at vindmøllen blev idriftsat allerede den 24. november 2000, forinden afgørelsen af 3. april 2001. Vindmølle ejer har således ikke foretaget investeringen i vindmøllen på grundlag af Energistyrelsens afgørelse.

Hertil kommer, at betingelserne for at blive betragtet som en eksisterende vindmølle gennem de tidligere udstedte vejledninger og bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001 har været klare. Det er således anført i vejledningen af 8. november 1999, at der inden 1. januar 2000 skulle foreligge en landzonetilladelse (herunder eventuelle fornødne dispensationer efter byggelovgivningen) og tilsvarende er anført i vejledningen af 30. juni 2000.

[.....]"

Advokatfirmaet Borum Thomsen & Partnere fastholdt i sin klage af 15. april 2003 de i høringssvaret af 4. marts 2003 til Energistyrelsen anførte bemærkninger til støtte for, at vindmøllen tilhørende [...] skulle anses som "eksisterende" i henhold til vindmøllebekendtgørelsen.

Herudover gjorde advokatfirmaet gældende, at det lovgrundlag hvorpå vindmøllen tidligere af Energistyrelsen var anerkendt som "eksisterende", herunder Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999, er uklart formuleret. Advokatfirmaet gør videre gældende, at Årslev Kommunes dispensation af 28. januar 2000 ikke var fornøden. Dette er ved brev af 21. november 2003 uddybet med, at klageren den 16. september 1999 fremsendte anmeldelse til Årslev Kommune om opførelse af vindmølle og vedlagt alt nødvendigt dokumentationsmateriale. Årslev Kommune fremsendte materialet til Fyns Amt med kommunens anbefaling af, at der blev meddelt landzonetilladelse til opførelse af vindmøllen. Advokaten finder, at kommunen herved har accepteret og godkendt placeringen af vindmøllen.

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Side 5 af 11

Advokatfirmaet henviser i sit brev af 21. november 2003 videre til, at såfremt der fra Energistyrelsen på daværende tidspunkt havde været udstedt klare retningslinier og fortolkninger af kriterierne for, hvorvidt en vindmølle skulle betragtes som værende en "eksisterende" eller en ny vindmølle, måtte det forudsættes, at sagsbehandlingen hos Årslev Kommune ville være sket hurtigere. Advokatfirmaet henviser herved også til, at samtlige aktører kun havde Energistyrelsens vejledning at forholde sig til i slutningen af 1999, og at mange derfor havde den opfattelse, at kravet om dispensationer fra byggelovgivningen ud fra den måde, hvorpå det står i Energistyrelsens vejledning, ikke var en selvstændig betingelse i forhold til skæringsdatoen 31. december 1999.

Energistyrelsens redegørelse

Energistyrelsen fastholder i sin redegørelse af 2. september 2003 det i afgørelsen af 21. marts 2003 anførte.

For så vidt angår klagerens bemærkninger anfører Energistyrelsen bl.a. følgende:

"Energistyrelsen mener ikke, at det kan tillægges vægt, at investeringen i vindmøllen er foretaget i tillid til, at vindmøllen blev godkendt som eksisterende. Det fremgik således af Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999, at der inden 1. januar 2000 skulle foreligge de fornødne dispensationer efter byggelovgivningen. I aftalen om elreformen af 3. marts 1999 var eksisterende vindmøller defineret som "private vindmøller, der er købt på bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999, og for hvilke der foreligger de nødvendige tilladelser." Det har således hele tiden været en betingelse, at tilladelser og dispensationer skulle foreligge inden udgangen af 1999.

Advokat Ole Stenkil Hansen anfører med henvisning til Jens Gaarde m.fl., Forvaltningsret, almindelige emner, 2. udgave 1989 side 476 f., at Energistyrelsen ikke har adgang til at tilbagekalde afgørelsen af 3. april 2001, fordi styrelsen havde mulighed for at tage tilbagekaldelse i betragtning allerede ved udstedelse af afgørelsen. Tilsvarende er anført i Forvaltningsret, almindelige emner, 3. udgave 1997, side 449 f.

Advokat Ole Stenkil Hansen overser imidlertid herved, at det anførte vedrører tilbagekaldelse af gyldige afgørelser, jf. 2. udgaven, side 452. Når der som i nærværende sag er tale om en ugyldig afgørelse kan hensynet ikke tillægges vægt.
[.....]”

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Side 6 af 11

Retsgrundlaget

Fra den nugældende vindmøllebekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 331 af 8. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning af vindmølleproduceret elektricitet m.m.) citeres følgende, som er uændret i forhold til bekendtgørelsen nr. 187 af 16. marts 2001 med senere ændringer:

”[.....]

§ 10. Eksisterende vindmøller på land og på havet defineres som vindmøller, der

1) senest den 31. december 1999 er købt ved bindende, ubetinget kontrakt, jf. dog stk. 3,

2) senest den 31. december 1999 er anmeldt i henhold til bekendtgørelsen nr. 304 af 14. maj 1991 om støj fra vindmøller, og

3) for hvilke der senest den 31. august 2000 er indgivet anmodning om tilslutning til elnettet sammen med dokumentation for opfyldelse af betingelserne for tilslutning.

Stk. 2. Eksisterende vindmøller på land skal senest den 31. december 1999 være anmeldt til kommunen i henhold til byggelovgivningen og enten

senest den 31. december 1999 være tilladt opstillet i henhold til endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller er udtrykkeligt tilladt, eller

senest den 31. december 1999 være tilladt opstillet i henhold til en landzonetilladelse, herunder have opnået eventuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen.

Stk. 3. Den i stk. 1, nr. 1, nævnte kontrakt kan alene være betinget af, at der opnås de nødvendige myndighedstilladelser til opstilling af vindmøllen senest den 31. december 1999, og at betingelser for nettilslutning er opfyldt senest den 31. august 2000.

Stk. 4. Hvis en lokalplan ophæves af Naturklagenævnet på grund af forhold forbundet med kommunalbestyrelsens behandling af sagen, vil vindmøller omfattet af lokalplanen bli-

ve betragtet som eksisterende, såfremt kommunalbestyrelsen inden 6 måneder fra Naturklagenævnets ophævelse af lokalplanen endeligt vedtager en lokalplan i uændret form efter offentlig fremlæggelse og fornyet behandling i kommunalbestyrelsen.

Stk. 5. Eksisterende vindmøller skal være nettilsluttet senest den 31. december 2002 for at modtage prisafregning efter §§ 11 og 12.

§ 11. Inden for en periode af 10 år fra den oprindelige tilslutning afregnes elektricitet produceret af en eksisterende vindmølle på land eller på havet til en pris på 33 øre pr. kWh og et pristillæg på 10 øre pr. kWh, jf. dog § 14.

§ 12. Udover prisafregningen efter § 11 ydes et pristillæg på 17 øre pr. kWh, i det omfang leveringen af elektricitet modsvarende en oprindelig produktion ydet ved

- 1) 25.000 fuldlasttimer for anlæg med den pr. 1. april 2001 installerede effekt på 200 kW eller derunder,
- 2) 15.000 fuldlasttimer for anlæg med den pr. 1. april 2001 installerede effekt mellem 201 kW og 599 kW (begge effektværdier inklusive),
- 3) 12.000 fuldlasttimer for anlæg med den pr. 1. april 2001 installerede effekt på 600 kW og derover.

Stk. 2. Opstilles vindmøllen efter den 1. april 2001, er den installerede effekt den effekt, som fremgår af den bindende kontrakt, jf. § 10, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Såfremt perioden efter § 11 er udløbet, men fuldlasttimerationen efter stk. 1 endnu ikke er opbrugt, ydes fortsat et pristillæg på 10 øre pr. kWh udover pristillægget efter stk. 1.

Stk. 4. Såfremt perioden efter § 11 er udløbet, og der fortsat ydes pristillæg efter stk. 1 og 3, afregnes elektriciteten på timebasis svarende til spotprisen i det pågældende område. Den samlede prisafregning kan dog højst udgøre 60 øre pr. kWh. Er vindmøllens produktion ikke målt på timebasis, fordeles den på timebasis af den systemansvarlige virksomhed i overensstemmelse med retningslinier fastsat af denne virksomhed.

Stk. 5. Pristillæg efter stk. 1 og 3 og afregning efter stk. 4 bortfalder senest ved udgangen af 2012.

Stk. 6. [.....]"

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Side 7 af 11

Fra Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999 citeres følgende:

"Aftalen om elreformen af 3. marts 1999 definerer eksisterende vindmøller som vindmøller, der er købt på en bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999 og for hvilke, der foreligger de fornødne tilladelser. Ifølge elreformaftalen er vindmøller, der kan betragtes som eksisterende, berettiget til fortsat at modtage et

pristillæg på 27 øre pr. kW/h i tiden indtil møllen har produceret et nærmere angivet antal fuldlasttimer.

Energistyrelsen har fundet det hensigtsmæssigt at udarbejde en vejledning om, hvorledes ovennævnte definition af eksisterende vindmøller nærmere skal forstås. Nedenstående retningslinier vil fremgå af en ny bekendtgørelse om overgangsregler for afregning af VE-el i perioden frem til indførelse af det grønne elmarked. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft 1. januar 2000.

[.....]

2. Fornødne tilladelser

Punkterne a-c skal alle være opfyldt, for at der foreligger de "fornødne tilladelser".

- a) Inden 1. januar 2000 skal der for det område, hvor vindmøllen påtænkes opstillet, foreligge:
- En endelig vedtaget lokalplan, hvor opstilling af vindmøller er udtrykkeligt tilladt (bonuslokalplan), samt en anmeldelse af byggearbejdet til kommunen efter byggeloven.

Eller

- en landzonetilladelse (herunder eventuelt fornødne dispensationer efter byggelovgivningen), samt en anmeldelse af byggearbejdet til kommunen efter byggeloven.

En klage til Naturklagenævnet har i denne forbindelse ingen betydning. Ejeren af vindmøllen vil således være berettiget til at få 27 øre/kWh for det antal fuldlasttimer, som møllen er berettiget til, såfremt det efter Naturklagenævnets afgørelse viser sig, at vindmøllen lovligt kan rejses med baggrund i den påklagede lokalplan/landzonetilladelse.

[.....]"

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 19. december 2002 (j.nr. 97-2301-0118) lagt til grund, at der med Elreformaftalen af 3. marts 1999 blev skabt parlamentarisk basis for en væsentlig omlægning af principperne for afregning af VE-elektricitet, herunder for etablering af en overgangsordning for investeringer i VE-anlæg. Dette blev tillige bebudet i forbindelse med fremsættelsen af forslaget til elforsyningsloven af 1999 (lovforslag L 234 som fremsat den 29. april 1999, Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 5851-5938). Ved loven skabtes hjemmel for ministeren til at kunne udforme overgangsordningen.

Elreformaftalens formål var for private, eksisterende VE-anlæg – som nævnt i forarbejderne til elforsyningsloven – dels at sikre rimelige afskrivningsvilkår på allerede foretagne investeringer, herunder vindmøller, dels at nye VE-produktionsanlæg kunne få en reguleret afregningspris. Ved afregningen af produceret elektricitet skulle der sondres mellem private, eksisterende vindmøller, der defineredes som vindmøller købt på bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999, og for hvilke der foreligger de fornødne tilladelser, og

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Side 8 af 11

nye vindmøller, der defineredes som møller der opførtes i perioden frem til 2002. Energiklagenævnet lagde til grund, at vindmøllebekendtgørelsens § 10 udmønter disse afregningsprincipper.

Energiklagenævnet har bl.a. i en afgørelse af 25. august 2003 (j.nr. 11-108) tillige lagt til grund, at vindmøllebekendtgørelsen indeholder regler vedrørende afregning for elproduktion, der ligger efter at bekendtgørelsen er offentliggjort og trådt i kraft, og at der således ikke er tale om regulering med tilbagevirkende kraft. Energiklagenævnet bemærkede dog i afgørelsen af 25. august 2003, at det forhold, at der ved den nærmere fastlæggelse af afregning for elproduktion ved sontringen mellem nye og eksisterende vindmøller i vindmøllebekendtgørelsen anvendes et skæringstidspunkt for de bestemmende kendsgerninger, der ligger forud for bekendtgørelsens ikrafttræden, efter nævnets opfattelse ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger må tillægges vægt ved den nærmere fortolkning og anvendelse af vindmøllebekendtgørelsen.

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Energiklagenævnet har i flere afgørelser – bl.a. i afgørelsen af 25. august 2003 (j.nr. 11-108) – fundet, at kravet i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, om at vindmøllen skal have opnået eventuelle fornødne dispensationer i henhold til byggelovgivningen inden 31. december 1999, er i overensstemmelse med elreformaftalens formål og det af Energistyrelsen ved vejledning af 8. november 1999 udmeldte samt ligger inden for rammerne af den hjemmel, der er givet ved elforsyningsloven. Energiklagenævnet har i disse sager ikke fundet, at kunne tiltræde anbringender om, at vindmøllebekendtgørelsen i sammenhæng med Energistyrelsens vejledning måtte forstås således, at eventuelle fornødne dispensationer ikke skulle være opnået inden 31. december 1999.

Side 9 af 11

Energiklagenævnets bemærkninger

Energiklagenævnet kan indledningsvis tiltræde, at vindmøllen tilhørende klageren ikke opfyldte betingelserne for – som ellers sket ved afgørelsen af 3. april 2001 – at kunne anerkendes som "eksisterende", idet den fra byggelovgivningen nødvendige dispensation først forelå den 28. januar 2000, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 2, nr. 2, sammenholdt med den af Energiklagenævnet ovenfor citerede anlagte forståelse.

Nævnet finder dog ikke, at afgørelsen af 3. april 2001 af denne grund må betragtes som værende ugyldig, idet Energiklagenævnet ikke kan tiltræde Energistyrelsens opfattelse, hvorefter afgørelsen af 3. april 2001 er udtryk for en åbenbar fejl. Nævnet bemærker herved, at

- der efter nævnets hidtidige praksis i nogen grad må anlægges en nuanceret fortolkning af kravene i vindmøllebekendtgørelsen i forhold til skæringsdatoen 31. december 1999, jf. det i den ovenfor citerede afgørelse af 25. august 2003 (j.nr. 11-108) om retssikkerhedsmæssige betragtninger, og at
- klagerens anbringender for at møllen i nærværende sag er at betragte som "eksisterende" i forhold til kravet i vindmøllebekendtgørelsens §

10, stk. 2, nr. 2, svarer til de anbringender, der er gjort gældende for nævnet i tilsvarende vindmøllesager om dispensation fra byggelovgivningen. Anbringenderne er efter nævnets opfattelse udtryk for mulige fortolkninger af vindmøllebekendtgørelsen, selv om de ikke kan tiltrædes af nævnet.

Vindmøllebekendtgørelsen indeholder ikke regler om adgangen til at tilbagekalde eller ændre en afgørelse, der er truffet efter bekendtgørelsen. Retsgrundlaget er for nævnets bedømmelse herefter de almindelige regler om tilbagekaldelse og ændring af forvaltningsafgørelser.

Nævnet bemærker herefter,

- at afgørelsen af 3. april 2001 er en for klageren begunstigende afgørelse. Klageren har, jf. kontrakten om køb af vindmøllen, investeret ud fra en forventning om, at vindmøllen kunne og skulle anerkendes som "eksisterende", hvorfor Energistyrelsens afgørelse af 21. marts 2003 må antages at have væsentlig negativ økonomisk betydning for klageren,
- at de relevante oplysninger om, at dispensation fra byggelovgivningen forelå allerede ved Energistyrelsens afgørelse af 3. april 2001, og at der i forbindelse med sagens oplysning ikke foreligger bebrejdesværdige forhold hos klageren, hvorfor Energistyrelsen findes at være nærmest til at bære risikoen for, at styrelsen havde overset oplysningen,
- at der fra Energistyrelsens afgørelse af 3. april 2001 om at anerkende vindmøllen som "eksisterende" forløb over 1 år og 10 måneder, før styrelsen underrettede klageren om, at sagen ville blive genoptaget,
- at vindmøllen ved en anerkendelse som "eksisterende" efter vindmøllebekendtgørelsen til forskel fra "nye" vindmøller opnår ret til et pristillæg i det omfang, leveringen af elektricitet modsvarer en oprindelig produktion ydet ved et nærmere bestemt antal fulldlastimer, hvorefter pristillægget bortfalder,
- at klageren efter nævnets opfattelse måtte kunne påregne, at der med Energistyrelsens afgørelse af 3. april 2001 var gjort endeligt op med spørgsmålet om, hvorvidt klagerens vindmølle var "eksisterende" i relation til den i afgørelsen omtalte byggetilladelse, hvorved det også bør bemærkes, at vindmøllen opfyldte vindmøllebekendtgørelsens øvrige krav, og at der i forbindelse med vindmøllebekendtgørelsens krav i forhold til byggelovgivningen var indgivet byggeanmeldelse inden skæringsdatoen 31. december 1999.

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Side 10 af 11

Nævnet finder heroverfor ikke, at de af Energistyrelsen angivne begrundelser, herunder hensynet til bl.a. lighed og konsekvens ved administration af reglerne, har været tilstrækkeligt tungtvejende til, at styrelsen var berettiget til at rette afgørelsen af 3. april 2001 som sket ved afgørelsen af 21. marts 2003,

hvorefter vindmøllen tilhørende klageren ikke var at betragte som "eksisterende".

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 21. marts 2003 ophæves. Energistyrelsens afgørelse af 3. april 2001 om, at vindmøllen beliggende som nr. [...], tilhørende [...] er at betragte som "eksisterende" i henhold til vindmøllebekendtgørelsen, er herefter gældende.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 29 i bekendtgørelse nr. 331 af 8. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning af vindmølleproduceret elektricitet m.v.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til advokatfirmaet Borum Thomsen & Partnere, Energistyrelsen og Energi Fyn.

28. juni 2004

J.nr.: 11-155

Eksp.nr.: 15953

DST

Side 11 af 11

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/Dennis Sørensen
Fuldmægtig